

Szoborsors

2017 április 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nyilvánvalóan Gulyás Marci mártírkoszorúját irigyelték meg az elkövet?k.

„Április négyr?l szóljon az ének,
Felszabadulva zengjen a nép!
Érctorkok harsogva zúgják a szélnek
Felszabadítónk h?si nevét!”

Felszabadulási induló

Olvasom, hogy régi kedvencem, Komáromy Gerg? és tettestársa, egy kimondatatlan nev? Zsolt festékkel töltött lufikkal megdobálták a Szabadság téri szovjet emlékm?vet és ezen tettükért a rend?rség el?állította ?ket. További hír, hogy akár 72 óráig ?rizetbe is veszik a duót.

Nyilvánvalóan Gulyás Marci mártírkoszorúját irigyelték meg az elkövet?k. Mert hát ugye Marcinak is hogy bejött. Három napig élvezte a rend?rség vendégszeretetét és utána az egész médiát végig tudta strichelni, f?szerepl?je lett különböz? tüntiknek és minden lány immár Marciba szerelmes – bár lehet esélytelenül –, és nem Komáromy Gerg?be, amint volt a migránsáradat idején, mikor az ? gitárjátékától volt hangos a libsi média és ájuldoztak t?le NGO-s lányok.

És hol van már a tavalyi kémény? Sic transit est gloria mundi – ahogyan a m?velt szingaléz mondja.

Gerg? barátunk ezért benevezett a Mártír II-be, de sportszakmai szempontból minden adottsága meg van hozzá, hogy fels?bb osztályba lépjen. Ezzel visszanyeri a haladó bölcsészlányok kegyeit, és ez rendben is van, hiszen – lássuk be – Gulyáshoz képest, aki leginkább egy albínó gilisztára emlékeztet, Gregory G. Ras egy valóságos amorózó. Kíváncsi vagyok bejön-e neki is, és ez esetben szemtanúi lehetünk a tömeges és kollektív haladó mártíromságnak.

Mondjuk én, személy szerint, nem vágyom megnézni ezt, mert ilyenkor a mi Gerg?nk hajlamos dalra fakadni ez pedig pszichoszomatikus tüneteket okozhat. Egyébként, szerintem nem csak nekem, hanem mindenkinek, akinek füle van. De nem ez a lényeg.

„…habent sua fata libelli” A könyveknek sorsa van, írta Terentianus Maurus, a római stiliszta és neves grammatikus. Nos, úgy t?nik, nem csak a könyveknek van sorsa, hanem az emlékm?veknek és a szobroknak is. Méghozzá nem is akármilyen sorsa.

A nevezetes emlékm? eltávolításának gondolata már a ’90-es években felmerült és onnantól kezdve szálka volt a jobbos hajlamú honfitársaink szemében. El?ször 2006-ban, a nagy felzúdulás során estek neki fizikailag is, méghozzá mindjárt vés?vel. Ekkoriban a libsi média teljes mellszélességgel kiállt mellette, a rongálókat vandáloknak nevezte és emlékeztetett a szovjet hadsereg h?sies er?feszítéseire, melyekkel felszabadította hazánkat a fasizmus igája alól. Utaltak a kegyelet fontosságára és óva intettek mindenkit, hogy ikonoklaszta hajlamainak engedve, ujjat húzzon az oroszokkal.

Oroszország fontos kereskedelmi partnerünk – mondták – kár lenne provokálni.

És különben is. Mivel a h?s szovjet csapatok a budapesti gettót is felszabadították, aki kritizálja az emlékm?vet az egyúttal antiszemita is. Nem mennék bele eme gondolatmenet logikai koherenciájának vizsgálatába, de ezt un. „érv”-ként használták. Akkoriban Putyint nem harapta meg még Gyurcsány haladó kutyája sem.

Ma már nyilván más lenne a helyzet és a derék eb Putyin leharapott, véres testrészeit ásná el a nevezetes szeml?hegyi ingatlan kertjében. Már amennyiben a blöki szolidárisan együtt tart a gazdival, a politika fordulatokkal teli ösvényein. Megváltozott ugyanis a világ. Igaz Putyin, nyilván KGB-s kiképzésének köszönhet?en, nem próbálta meg Orbánbasi Nárcisz nevezet? kutyáját simogatni – ami kuvasz esetében valóban nem is célszer? – de ett?l függetlenül már átkerült a sötét oldalra.

Ma ott tartunk, hogy a haladás hívei akarják lebontani az emlékm?vet.

Mert most éppen így alakult. Szó sincs már antiszemitizmusról, kegyeletsértésr?l, meg ilyenekr?l. Orbán szereti Putyint, Putyin szereti az emlékm?vet: jaj az emlékm?nek. Amint, a mondás szerint, Angliának nincsenek barátai, csak érdekei, úgy a magyar haladónak sincsenek ellenségei, csak érdekei. Hogy ebben mekkora szerepet játszik az amerikai külpolitika agresszív változása és mekkorát Orbánbasi gy?lölete, azt döntse el mindenki maga.

A szabadság téri szovjet emlékm? sorsában – mint cseppben a tenger – tükröz?dik az egész elmúlt 26 év minden furcsa fordulata és keser? humora. Akinek nincs múltja, annak jöv?je sincs. Az emlékm? történetében is a feldolgozatlan múlt mutatja meg magát. Ki tudja mit hoz a múlt. Mindenki azt mond róla és tesz vele, amit csak akar, mindaddig amíg el nem döntjük: az ominózus április 4-e és ami utána következett, az felszabadulás, vagy megszállás volt.

A mélyben rejt?z?, megválaszolatlan kérdések tulajdonsága, hogy zavaró módon újra és újra el?kerülnek. Alapkérdés ez. Hitek és világnézetek épültek/épülnek rá.

Természetesen nem mindegy, hogy ki veszi el? a múltat. Ugyanis ha a jobboldal, akkor az múltba révedés és sérelmi politizálás, ellenben ha a haladók, akkor az ?szinte szembenézés a magyarság b?neivel, melyek számosak.

Genetikai alapon bizonyára, ahogyan azt honi haladás egyik zászlóviv?je meg találta állapítani.

Természetesen nem állítom, hogy a mi Gerg?nek efféle múltba vezet? szempontok indították a festékes lufi hajigálására. Az ? történelmi horizontja valószín?leg nem túl tágas, szerintem a tegnapi napra sem nagyon emlékszik. ? csupán ismét a színpadra szeretne állni és énekes-komikusként lejátszani onnan Marcit. Nagy szellemek ha találkoznak. Izgatottan várom az eredményt.

http://aristo.pestisracok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló